

δούλεψη

δούλεψη, η, ουσ. [<μτγν. δούλευσις <δουλεύω]. **1.** (γενικά) η εργασία, η δουλειά: «δεν έχει μόνιμη δούλεψη και τρέχει μια στον έναν και μια στον άλλον». **2.** αμοιβή εργασίας: «θέλω να μου δώσεις εδώ και τώρα τη δούλεψή μου». **3.** με τις κτητ. αντων. μου, σου, του, της, μας, σας, τους, των, δουλειά μου, επιχείρησή μου: «θα σε πάρω στη δούλεψή μου || τον έχει στη δούλεψή του».

- είναι στη δούλεψή μου, βλ. φρ. τον έχω στη δούλεψή μου.

- τον έχω στη δούλεψή μου, ανήκει στο δικό μου εργατικό ή υπαλληλικό δυναμικό, είναι υποτακτικός μου ή ανήκει στη δική μου παράνομη ομάδα: «τον τάδε τον έχω στη δούλεψή μου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας